

Ερχομένης της Κυριακής του Τελώνου και του Φαρισαίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας](#)

«Αν την αγάπην μη έχητε, βλαβήσεσθε επί τη γνώσει. Τι γάρ αλαζονείας χείρον.

Αν δεν έχετε εκείνο προσή και τούτο έσται εν ασφαλεία». Ιωάν. Χρυσ. - 18,556

Μετάφραση: «αν δεν έχετε την αγάπη, ακόμα και η θεολογική γνώση θα σας βλάψει. Διότι τι χειρότερο υπάρχει από την αλαζονεία, αν όμως υπάρχει η αγάπη θα είσαι ασφαλισμένος και από την αλαζονεία».

Η αρετή και η κακία είναι τα δύο άκρα, είναι εκ διαμέτρου αντίθετα το ένα από το άλλο, και μάλιστα όσο το φως από το σκότος, η ημέρα και η νύκτα, η ζωή και ο θάνατος.

Η αρετή είναι το φως και η ζωή, η δε κακία είναι το σκοτάδι και ο θάνατος. Η πραγματική αρετή είναι η ταπεινοφροσύνη, η δε κατά τους πατέρας της Εκκλησίας μας κακία είναι η οίηση του ανθρώπου, δηλαδή η υπερηφάνεια, η αλαζονεία.

Η ταπεινοφροσύνη είναι η πηγή από την οποία πηγάζει πάσα άλλη αρετή, ή μάλλον καλύτερα να πει κανείς σώφρων, ότι η ταπεινοφροσύνη είναι μητέρα που γεννά τέκνα, όλες τις λοιπές αρετές, αντίθετα η περηφάνεια είναι η ρίζα και ο καρπός του δένδρου εκείνου που από τους κλάδους απορρέουν όλες οι κακίες και οι αμαρτίες.

Η ταπεινοφροσύνη είναι η βάση εκείνη η ασφαλής, που εκείνος που την πατεί και προχωρεί, υψώνεται, σηκώνεται αληθινά και βαδίζει με ασφάλεια τον δρόμο τον σωστό, η δε υπερηφάνεια είναι εκείνο το ύψος της έπαρσης από το οποίο πέφτει και συντρίβεται ο υπερήφανος, ο αλαζόνας «πάς ο υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται, ο δε ταπεινών εαυτόν υψωθήσεται».

Το αληθινό ύψος και το μεγαλείο του ανθρώπου της κάθε εποχής υπάρχει στην μεγάλη αρετή της ταπεινοφροσύνης, το δε ψεύτικο και μάταιο ύψος εκείνου του αλαζόνος ανθρώπου υπάρχει δυστυχώς στην περηφάνεια. Και όπως μας λέγουν οι αψευδείς λόγοι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, η μεν ταπείνωση δικαιώνει τον ταπεινό άνθρωπο, η δε αλαζονεία τον καταδικάζει και τον οδηγεί στην πνευματική καταστροφή και απομάκρυνση από την αλήθεια, από την εν Χριστώ ζωή και αγάπη.

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει – «Τίποτε άλλο δεν είναι τόσο ξένο προς την χριστιανική ψυχή, όσο η αλαζονεία», και κατά τον Μέγα Πατέρα της Εκκλησίας μας «άλλο αλαζονεία και άλλο παρρησία και ανδρεία που είναι οικείες αρετές της ψυχής».

Η βάση της ύψωσης του ανθρώπου είναι η ταπείνωση και όσο ο άνθρωπος ταπεινώνεται τόσο υψώνεται, «ο ταπεινών εαυτόν υψωθήσεται». Τον ταπεινό άνθρωπο οι πάντες τον σέβονται και τον αγαπούν, τον εκτιμούν. Απεναντίας τον υπερήφανο, τον αλαζόνα, τον εγωϊστή, οι πάντες τον μισούν και τον αποστρέφονται.

Αδελφοί μου,

Να αποστραφούμε, λοιπόν, και να μισήσουμε την φαρισαϊκή υπεροψία και αλαζονεία, την μεγάλη δυστυχώς αυτή διαβολική ενέργεια που κυριαρχεί στις ημέρες μας, και που όλους μας αγγίζει, καθότι ζούμε, κινούμαστε και υπάρχουμε σε μία κοινότητα που δεν γνωρίζει τον προσανατολισμό της.

Οι πάντες ξεχνούμε τον προορισμό μας, το γιατί ήλθαμε σε αυτόν τον κόσμο, και ότι έχουμε Θεό αληθινό, ελεήμονα, συμπαθή, φιλόανθρωπο, έχουμε Αρχιερέα Μέγα, που έκλινε ουρανούς και ήλθε στη γή, Ιησού τον Υιό του Θεού, ο οποίος έγινε άνθρωπος, ο Θεάνθρωπος δια να σώσει τον άνθρωπο από την μεγάλη αμαρτία της αλαζονείας, που καλείται διαβολική και φαρισαϊκή υπεροψία.

Εάν αναλογιστούμε συνεχώς τις αμαρτίες μας και την θεία δικαιοσύνη, η οποία τιμωρεί την κακία και την ανομία και εάν έχουμε υπ' όψη μας την ώρα του θανάτου, που κατά τον Μέγα Βασίλειο, είναι η πραγματική φιλοσοφία.

Εάν έχουμε, οι πάντες Πιστοί, Κληρικοί και Μοναχοί, στα μάτια μας εκείνη την εικόνα του Τελώνου και του Φαρισαίου, της σημερινής ευαγγελικής περικοπής, και στην καρδιά μας τα λόγια του Σωτήρος Χριστού, «πάς ο υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται, ο δε ταπεινών υψωθήσεται», και με βάση την υψοποιό ταπείνωση, θα γίνουμε άξιοι του μακαρισμού και της ομολογίας του Κυρίου Ιησού Ημών Ιησού Χριστού ενώπιον του ουρανίου Πατρός του και θα κληρονομήσουμε τα αιώνια αυτού αγαθά στην βασιλεία των ουρανών. ΑΜΗΝ.-

+ Ο Λέρου Καλύμνου Αστυπαλαίας Παΐσιος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ , 21-2-2021